AdRem

Nummer 5, September 2024, Jaargang 44

Inhoud

Wat er allemaal aan de hand was 2
Fotogalerij 5
Fotogalerij 6
Wilde mutanten 7
Twee hobby's gemakkelijk te combineren 8
Met een boekje in een hoekje 10
Onder ons gezegd 11
Jaarprogramma 2024 12

Succulenta—Afdeling “De Achterhoek”

Opgericht september 1975

Verenigingsavonden:
Iedere tweede donderdagavond van de maand in "Kruidenhof te Mallum" In Eibergen. Aanvang 20:00 uur.

Contributie:
Lidmaatschap € 20,- per jaar. Te voldoen op IBAN nummer NL95RABO0189523832 t.n.v. Cactusvereniging De Achterhoek.

Naast de contributie voor de afdeling, moet er ook nog € 30,- contributie aan de landelijke vereniging "Succulenta" betaald worden.

Informatie:
Voor informatie over de vereniging kunt u op de hiernaast staande adressen terecht, of op de verenigingsavonden zoals hierboven vermeld staat.

Bestuur

Voorzitter:
Theo Rengelink
Geleijnsestraat 48
7009 KE Doetinchem
0314 324154

Leden:
Trudy Welman
Julianastraat 17
7161 CP Neede
0545 295813

Scretaresse:
Annie Heijnen,
Kuipersweg 9
7107 BC Winterswijk
0543 564314

Jurrie Hardiek,
M. Krusemanstraat 122
7513 HM Enschede
053 4301499

Penningmeester:
Diddy Hoogstraten
Rozenkamp 8
7151 VN Eibergen
0545 472778

Foto voorpagina: *Impressie bij Garten Picker* (gemaakt door Trudy)

Wat er allemaal aan de hand was

De kletsnatte zomer waar ik de vorige keer gewag van maakte heeft zich doorgezet, deze wordt zelfs nog een stuk natter dan vorig jaar. Met als uitschieter afgelopen maandag 2 september, met 67 mm regen in een uur tijd in Doetinchem. Gelukkig wonen wij op een bult dus hadden we er zelf geen last van. Ik hoor het de gemeentewerkers 15 jaar geleden nog zo zeggen toen ze de wadi's (regenwateropvangbekkens) bij ons in de buurt aanlegden: Die staan slechts een keer in de zoveel jaar eventjes vol na extreme regenbuien. Deze zomer zijn ze amper leeg geweest en zijn het dus toch muggenbroedplaatsen geworden, wat volgens de gemeentewerkers toentertijd nooit voor zou komen. Gaat die verandering van het klimaat toch veel abrupter dan iedereen aan zag komen. Als ik dan moet kiezen tussen de zomers van 2018 en 2019 met hun hitte en droogte, of een kletsnatte zomer zoals afgelopen twee jaar, ga ik toch voor die laatste. Gelukkig hebben we niks te kiezen anders maakt iedereen daar weer ruzie over...

De door de slakken aangevreten zuilcactus in de achtertuin heeft zijn wonden geheeld en is (nog) niet gaan rotten. Het beschadigde stuk is mooi verhout en uit de aureolen die er naast staan groeien nu langere stekels dan normaal, ik denk ter bescherming, mooi om te zien.

De (meteorologische) zomer zit er al weer op en de vakanties dus ook. De vakantie in het Thuringerwoud is zeer goed bevallen, lekker veel gewandeld en steentjes gezocht (en gevonden!)

Ook zijn we naar Kakteen Haage geweest, de oudste cactuskweker ter wereld, jullie welbekend. Dan heb je toch een beetje het gevoel dat je op een soort heilige grond loopt, hier hebben alle

groten der aarde rondgelopen, van Schumann tot Britton en Rose, van Backeberg tot Walter Rausch.

Wat opvalt aan hun assortiment is dat ze extra aandacht besteden aan het kweken van onbekendere soorten en geslachten, heel interessant. Ik heb me qua aanschaf beperkt tot wat *Haageocereussen* en een *Browningia candelaris*. Die *Browningia* is een boom/zuilcactus uit Peru die volgens de nieuwste DNA-onderzoeken zeer nauw verwant is met *Rebutia's*/*Aylostera's*. Nu is het dus alleen nog zaak om hem volwassen te krijgen, aan de bloei te krijgen, zodat ik hem kan proberen te kruisen met *Aylostera's*, wat zou moeten lukken in deze eeuw, haha.

Bij het bezoek aan Rolf Weber in Dresden heb ik gezien hoe je *Rebutia's* mooi gedrongen kunt laten groeien als je ze in het groeiseizoen in weer en wind houdt. Dit heeft me aangespoord/geïnspireerd om volgend jaar in de moestuin een opstelling in de open lucht te maken voor een stel kratten *Rebutia's*. De *Rebutia's* die de hele zomer al in de regen staan als test hebben het, behalve een Digitorebutia atrovirens, allemaal goed doorstaan. Ik moet dus wel ook nadenken over bescherming tegen teveel regen, al is het alleen maar om ze in september droog te kunnen zetten, zodat ze droog de winteropslag in kunnen. Zo krijg ik ook weer wat ademruimte in de kas, ze blijven toch allemaal groeien....

Bij het bezoek aan Karl Fickenscher hebben we een landschildpad gekregen als gezelschap voor Herman. Herman is met het warmere weer helemaal opgebloeid en heel actief geworden. We dachten dat de nieuwe schildpad een mannetje was, maar Herman is er van overtuigd dat we hier met een vrouwtje te maken hebben, gezien zijn balts/paringsgedrag. Ze kunnen het heel goed vinden met elkaar, de paringsdrang is meestal toch ondergeschikt aan de drang om te zonnen of te eten, zodat Karin (zo hebben we haar genoemd) toch ook de nodige rust krijgt.

19, 20 en 21 juli ben ik met Jos naar Tsjechië geweest, op bezoek bij Tsjechische cactusliefhebbers, samen met wat mensen van de Freundeskreis Echinopseen. In totaal waren we met 7 man, een mooi clubje om beter te leren kennen. Op de heenweg hebben Jos en ik Lothar Luhr opgehaald in Saerbeck, iets over de grens bij Munster. De heenweg van 12 uur rijden viel een beetje tegen, maar het is het dubbel en dwars waard geweest, met heel waardevolle bezoeken bij een commerciële kweker (Hajek), en twee bevlogen liefhebbers, Jiri Musil en Milan Kurka. De laatste twee hadden een fantastische collectie waar we planten mee mochten nemen voor een symbolisch bedrag. Hier hebben Jos en ik dan ook gretig gebruik van gemaakt. De zaterdagavond werd aangekleed met grillen, bier en een woest interessante lezing, waarover later denk ik meer.

Foto 1: Droomdakkapel

De commerciële kweker Hajek viel op door een geweldige dakkapel waar we allemaal alleen maar van kunnen dromen, zie foto. Een grote kas (groter dan Henk zijn nieuwe) perfect op het zuiden boven op het huis. Aan de zijkant van het huis nog een

bouwlift, want je wilt toch niet met al die planten door het huis de trap op en af sjouwen. Probeer daar maar eens een vergunning voor te krijgen hier....

Met de lunch zaterdag in het oude centrum van Pilsen bij een sjieke tent traditioneel Tsjechisch eten geprobeerd (heerlijk!) onder het genot van een biertje (we waren wel in Pilsen, hè!). De prijzen zijn daar nog een stuk schappelijker dan hier.

Foto 2: Op je knieën voor al dat moois.

Op de terugweg nog even vlug bij Lothar Luhr in de kas gekeken, die gaan we eerdaags ook nog bezoeken. Wat een geweldige collectie planten heeft die man, en dat was alleen nog maar bij hem thuis. Hij heeft ook nog een handelsvoorraad in een tunnelkas iets verder van huis.

Morgen met Annie, Trudy en Diddy naar de rotsplantendag in Utrecht, je wilt ook wel eens wat anders dan alleen maar cactussen....

Ondertussen nog Tonnie en Benny bezocht om hun bloeiende *Puya* en de rest van de tuin te bewonderen en vanmiddag ga ik naar een varenliefhebber in Lochem, zo blijf je maar druk met al die planten.

Theo

Fotogalerij

Verzorgd door Theo.

Foto 3: Aylostera fulviseta overdag

Foto 4: Aylostera fulviseta 's avonds

Foto 5: Aylostera sp.

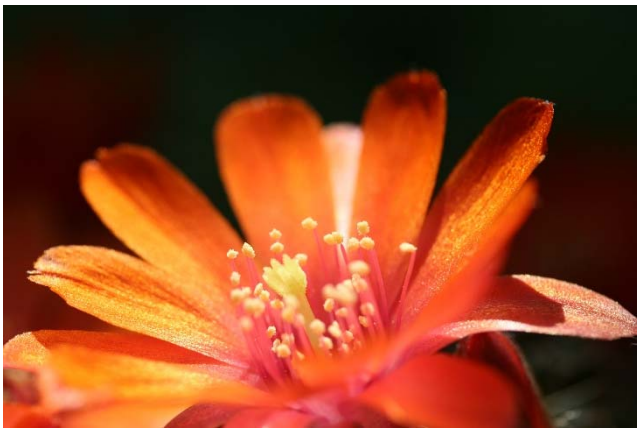

Foto 6: Digitorebutia sp.

Foto 7: Schade door slakken

Foto 8: Trichocereus sp. , La Rioja, Arg.

Fotogalerij

Verzorgd door Trudy.

Foto 9: Ipomoea holubii

Foto 10: Lithops

Foto 11: Obregonia denegrii

Foto 12: Sempervivum heuffelii

Foto 13: Strombocatus disciformus

Foto 14: Turbinicarpus pseudomacrochele v. alenae

Wilde mutanten

Trichocereus

Foto 15: Cristaat Trichocereus

Foto 16: Normale Trichocereus

Deze mooie cristaatplant vonden we in de Argentijnse provincie La Rioja, ongeveer op zee-niveau, in de chaco. Hier heersten oven-achtige omstandigheden, kurkdroog en boven de 40 graden. De planten staan in zand met wat steentjes op de vlakte, haast zonder andere beplanting afgezien van wat bladverliezende struikjes. In de schaduw van deze spaarzame begroeiing groeien de jonge cactussen op.

Deze plant was denk ik een oude *Trichocereus* of zoiets die op ongeveer een meter hoogte een cristaatkop is gaan maken.

De planten in de buurt die er op leken waren ook even dik en maximaal ongeveer 1 meter hoog. Helaas vonden we hem omgevallen op de grond, misschien dat hij door dat zware hoofd topzwaar werd en daarom omgevallen is, we zullen het nooit weten. Misschien dat een deel van de plant nog kan doorgroeien, er lijken aan de omgevallen kant nog wortels te zitten. Maar meestal is zo'n plant natuurlijk wel ten dode opgeschreven, zeker op de langere termijn.

De foto van de bloeiende *Echinopsis* is in de omgeving genomen, de plant lijkt er wel iets op, met die lange stekels.

Theo

succulenta

Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers
van cactussen en andere vetplanten

Twee hobby's gemakkelijk te combineren

Het is weer zover, de vakantie is bijna voorbij, om een stukje te schrijven voor AdRem over onze mooie Nederlandse flora.

Foto 17: Tragopogon-porrifolius

Als eerste deze keer de paarse morgenster (*Tragopogon porrifolius*) uit de familie van de Samengesteldbloemigen. Deze plant heeft veel lokale namen zoals armelui asperge, witte schorseneer, boksbaard en keukenmeid verdriet. Dit soort komt van oorsprong uit het Middellandse Zeegebied en verwilderd in Nederland. Het is een 2 jarige plant die 1,2 meter hoog kan worden. De paarse bloemen verschijnen van april tot juni. Er zijn bastaards bekend met de gele morgenster. De wortel wordt gegeten en smaakt naar oesters en is zeer voedzaam. De bladeren worden gebruikt in salades. Ook werd de wortel gebruikt in de volksgeneeskunde, het zou goed zijn voor de maag. Ook werd de gebrande wortel gebruikt als koffiesurrogaat. De plant komt voor op warme, vochtige, matig voedselrijke bermen en ruigtes. Morgenster komt omdat de stervormige bloemen in de morgen bloeien. Trigopogon komt van het Griekse tragos (bok) en pogon (baard). Poirfolius betekent blad als prei.

Foto 18: Mycelis muralis

Foto 19: Mycelis muralis

En nu de muursla (*Mycelis muralis*) ook uit de familie van de samengesteldbloemigen. De plant kan tot 1 meter hoog worden terwijl de gele bloemen verschijnen van mei tot september. De plant groeit vooral in bossen en tussen struiken. In Nederland komt de plant algemeen voor. Het is een vaste plant. De betekenis van Mycelis is onbekend terwijl muralis op of nabij muren betekend.

Foto 20: Onopordum acanthium

Alweer de laatste en de grootste de wegdistel (*Onopordum acanthium*) ook uit de samengesteldbloemigen. Deze distel kan tot 2,5 meter hoog worden en is in Nederland vrij zeldzaam. Hij komt voor op ruigtes die stikstof en kalkrijk zijn. Waarschijnlijk is dit de distel die in het wapen van Schotland staat. De plant wordt ook medicinaal gebruikt. Men perst er distelolie uit.

Foto 21: Onopordum acanthium

De paarse bloemen verschijnen van juni tot in augustus. De naam onopordum komt van het Griekse onos (ezel) en perdo (eten) omdat ezels de plant eten. Acanthium komt van het plantengeslacht *Acanthus* omdat leden van dit geslacht allemaal distelachtige bladeren hebben.

Het gaat jullie goed en tot de volgende bijeenkomst.

Jur

Foto 22: Prenanthes muralis (Flora Batava volume 5)

Met een boekje in een hoekje

Lophophora

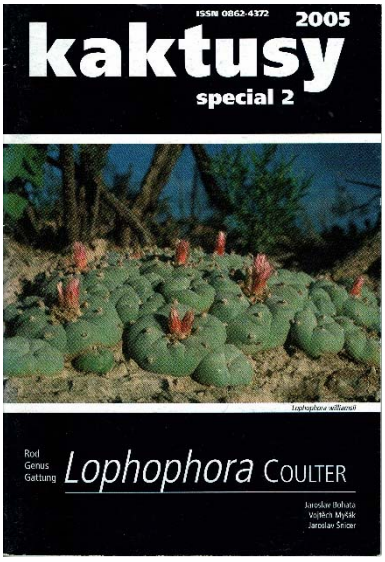

Dit keer wil ik het graag hebben over Kaktusy special 2 van 2005, Lophophora. Het is een Duitstalige uitgave van de Tsjechische cactusvereniging. Het is zoals we van hen gewend zijn mooi glossy gedrukt, zodat de foto's goed uitkomen. Dit boekje heb ik tijdens het voorjaarsweekend in Ruhla op de kop getikt. Het bestaat uit 48 pagina's en is geschreven door drie schrijvers: Bohata, Mysak en Snicer. De eerste, Jaroslav Bohata, is een hele joviale man die ik toevallig laatst tijdens mijn weekend in Pilsen heb leren kennen. Hij is denk ik iets ouder dan ik, heeft veel gereisd en zit sinds een paar jaar in de redactie van de Kaktusy. Dit boekje heb ik pas na het weekend in Tsjechië gelezen, anders had ik hem nog wat dingen willen vragen. Hopelijk komen er een paar Tsjechen waaronder hij naar het oktober-weekend in Ruhla en kan ik het er nog met hem over hebben.

Dit boekje gaat dus over Peyote en behandeld alle vier geaccepteerde soorten. Ze delen de familie in twee groepen in. De sectie Lophophora voor *L. williamsii* en de sectie *Diffusae* voor de andere drie soorten, te weten: *L. diffusa*, *L. fricii*, en *L. koehresii*. Ze argumenteren dat de twee groepen verschillend genoeg zijn qua verspreidingsgebied en waarschijnlijk afkomst. Ze hebben ook de *L. koehresii* tot soort verheven, deze werd tot nog toe als ondersoort van *L. diffusa* gezien.

Foto 23: Lophophora diffusa of valse Peyote.

Ik had nog helemaal geen boeken over deze planten, behalve een boekje over het rituele gebruik van Peyote door de jaren heen, dus deze uitgave was zeer welkom. Ik heb er niet veel, maar net als velen van ons heb ik er wel een paar staan. Ze zijn ook zo schattig zo bijna zonder stekels en met hun kleine bloempjes.

Maar ook voor mensen die deze planten niet verzorgen is dit best een leuk boekje. Alle soorten worden heel uitgebreid behandeld, met het verspreidingsgebied in een overzichtelijk kaartje en bijvoorbeeld een hele lijst aan begeleidende cactus- en andere vegetatie. Ik weet niet of iedereen dat vind, maar ik vind dat altijd erg interessant. Het geheel word afgemaakt met heel mooie habitatfoto's, wat dit toch echt een aanrader om te lezen maakt. Wie hem lenen wil, laat het weten.

Theo

Onder ons gezegd

Verslag van de tuinmiddag op donderdag 11 juli bij de fam. Heijnen en bij Garten Picker.

Wij hebben om half 2 eerst bij Annie en Gerrit koffie gedronken en even rondgekeken.

Daarna zijn we naar Garten Picker in Borken/Weseke gegaan. Dit is een heel mooie tuin met overal leuke hoekjes met tafeltjes, gedekt met allerlei serviesgoed, in kleur precies op elkaar afgestemd (zie foto voorkant).

Ook is er een leuk winkeltje bij met verschillende snuisterijen. Buiten bij de ingang is nog een hoek met tafels vol planten die je kunt kopen. Het zijn best wel bijzondere planten waar dan ook nog wel wat van meegenomen is. We hebben nog een slakkenbestrijdingsmiddel meegenomen waar de eigenaar goede ervaringen mee heeft. Er zijn in de tuin dan ook bijna geen slakken te vinden wat bij ons wel anders is.

Foto 24: Ornament bij Garten Picker

Foto 25: Puntgave Hosta bij Garten Picker

Tot slot gaan we terug naar de fam. Heijnen waar we nog genieten van een drankje en een hapje. Het was een zeer geslaagde middag en we hadden enorm geluk met het mooie weer. De volgende dag regende het bijna de hele dag.

Iedereen die nog met vakantie gaat wens ik veel plezier en mooi weer. Hopelijk zien we iedereen in september weer wanneer Gert Ubink een lezing houdt.

Annie

Jaarprogramma 2024

Januari	11	Lezing Trudy Welman over Sardinië.
Februari	8	Jaarvergadering. Plantbespreking..
Maart	14	Praktijkavond. Vermeerderen, zaaien etc.
April	11	Vervolg praktijkavond.
Mei	2	Tuinbezoek Diddy Hoogstraten.
	25	Reisje
Juni	13	Lezing van Henk Viscaal.
Juli	11	Tuinbezoek fam. Heijnen en misschien bezoek Garten Picker..
Augustus		Vakantie
September	12	Lezing Gert Ubink.
Oktober	10	Gastspreker.
November	14	Ruilavond.
December	12	Praat- en foto-avond.

Open Dag

Zaterdag 5 april 2025

Mijnsherenweg 20

1433 AS Kudelstaart

Tel. 0297 326889

UBINK

CACTUS & SUCCULENT